

“עוף שפורח מעליו מיד נשרף”

דמותו עטופה במסתורין, והמונים נוהרים לקברו בעמוקה שבגליל, ביום פטירתו כ"ו בסיון. התנא יונתן בן עוזיאל, בן הדור הראשון לתנאים וגדול תלמידיו של הלל הזקן, פעל בארץ ישראל במאה הראשונה לספירה. המסורת מתארת את גדולתו העצומה בתורה ובמידות, ואת העובדה שמרוב קדושה “כל עוף שפורח מעליו מיד נשרף”. במסורת ישראל לא נותרו רבות מאמרותיו (מלבד התייחסות לתרגומו ודו שיח בינו לבין שמאי), והן כנראה משוקעות במאמרים המיוחסים לבית הלל במשנה ובגמרא. נודע כמחבר “תרגום יונתן” לספרי הנביאים, תרגום שבו משוקעים דברי אגדה ופרשנות מרתקים. חז"ל תיארו את התרעמותו, כביכול, של הקב"ה על כך שבתרגומו גילה יונתן בן עוזיאל את סתרי הבורא לבני אדם. תוארה גם תשובתו של התנא, ולפיה “גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי ולא לכבוד בית אבא עשיתי, אלא להרבות כבודך, שלא ירבו מחלוקות בישראל”. עלייה למקום קברו מקובלת, (מסיבות שאינן ברורות כל צרכן) לפחות מאז המאה השבע עשרה כסגולה לזיווג הגון. המוני צעירים, צעירות והוריהם עולים למקום בכל שנה.